

† FRÁTER LORÁND LÁSZLÓ

A Romániához csatolt Óbesenyőn született 1939. július 12-én, partiumi gyökerű család fiaként. Szegeden, 2021. január 21-én hunyt el, 82 éves korában.

E két dátum között nagyívű pályát futott be. Szállóige, hogy minden nagy teljesítmény mögött áll egy másik ember is: ezúttal *Dr. Fráter Gézáról, az apáról kell megemlékeznünk*, aki köztisztviselőként álló körzeti orvos volt Szeged-Rókuson. Grazban végzett orvosként olyan tudást szerzett, melyre napjainkban talán nincs is példa.

Fia, Fráter Loránd ezt a holisztikus szemléletet vitte tovább.

Egyetemi tanulmányait a Szegedi Orvostudományi Egyetemen végezte 1957-63 között.

Végzés után a Radiológiai Klinikára került és végig ott, ill. az azt működtető cégnél dolgozott. 1967-ben radiológus szakorvosi vizsgát tett. 1976-ban védte meg kandidátusi értekezését. 1991-ben egyetemi tanárrá nevezték ki. 1996-ban habilitált oktató lett. Az Egyetem doktori iskolájának alapító tagja.

1991-1997 között – két ciklusban – a Szegedi Tudományegyetem (SZTE) rektorává választották.

Ez idő alatt korszerű „európai színvonalú” kibővített és pénzügyileg stabilizált egyetemet hozott létre.

A nagy léptékű fejlesztéshez külföldi tanulmányútjain szerzett tapasztalatait (Humboldt-ösztöndíjként Berlinben, Turkuban, Londonban, a National Heart and Lung Institutionban, az Egyesült Államokban az Iowa Egyetemen, majd a Kaliforniai és a Berkeley Egyetemen, Utrechtben) is felhasználta.

Számos szakmai és társadalmi szervezet tagja, elnöke, minisztériumi konzultáns, a Magyar Rektori Konferencia elnökségi tagja volt. Legfőbb szakmai érdeklődési területe a kardiológiai és mellkasi képalakítás. Négy kiváló tankönyvet szerkesztett és írt.

Munkájáért *Markusovszky-díjat*, *Erdélyi Mihály-émlékérmét*, a *holisztikus medicina melletti kiállásáért Albert Schweitzer-aranyérmét* kapott, emellett a *Posonyi Ignác-díj*, a *Hetényi Géza-émlékérem*, a *Magyar Kardiológusok Társaságának Ghyczy*, illetve *Pro Societate* oklevelének tulajdonosa.

Az orvosszakmai munka mellett **a képzőművészet napi gyakorlása is belefért az életébe**. Több volt, mint műkedvelő. Ő is másolással kezdte, mint sokan. Világhírű festmények zavarba ejtően eredethű másolatait készítette el vegyes technikával (80 db festmény; albumban megjelentetve 2023), majd sajátos, egyéni digitális alkotói stílust hozott létre fotográfiáinak művészi továbbfejlesztésével.

A figuratívól az absztrakthoz terjedő egyéni stílusával – amely jóval megelőzve korát –, a modernitást, és a jövő alkotóművészetének gondolkodásmódját vetítette előre.

A technika új eredményeinek ötvözése a képzőművészettel, olyan művészi képzeletvilágot teremtett, amely a mai napig raritásnak számít.

Közel 200 kép, sok rajz és giclée lenyomat maradt utána.

Alkotói tevékenységét szinte a haláláig titkolta. Néhány hónappal korábban lépett csak a nyilvánosság elé, mikor a *szegedi Reök Palota* – a legkiemelkedőbb kiállítótér – kurátora, kiállításra javasolta műveit.

A kiállítás „Digitális vallomások” címmel 2021. december 4. – március 27. között megvalósult.

Az alkotó azonban ezt nem érte meg: képei rendezése közben 2021. január 21-én tragikus hirtelenséggel elhunyt.

Halála után emlékére húga és örököse alapította a Fráter Loránd Professzor Alapítványt, röviden FLPA-t. Alkotásai ajándékozás formájában szétszóródtak, magánszemélyek, illetve a SZTE különféle karainak intézeteihez kerültek. Legnagyobb részük a *szegedi Biológiai Kutató Intézet aulájának három emeleti folyosóin jelenleg is láthatóak*. Mintegy ötven alkotása a Fráter Loránd Professzor Alapítvány (FLPA) honlapján (fraterprof-alapitvany.hu) megtekinthető.

Prof. Dr. Fráter Loránd posztumusz Örökös Tiszteletbeli Tagságot kapott 2026-ban a Magyar Orvos Írók és Képzőművészek Körétől (MOÍKK), képzőművészeti tevékenységének nagyrabecsülése és elismeréseként.